

2. Za przedsiębiorstwa przemysłu gospodniego uważa się w szczególności: hotele, pokoje umeblowane, gospody, domy zajezdne i noclegowe.

3. Za przedsiębiorstwa i imprezy widowiskowo-rozrywkowe uważa się w szczególności: produkcje muzyczne, wokalne i artystyczne, fotoplastikony, pokazy i zawody sportowe, ślizgawki oraz przedsiębiorstwa i instytucje utrzymujące bilardy.

4. Za pensjonaty uważa się przedsiębiorstwa przemysłu gospodniego wykonujące świadczenia polegające na najmie lokalu lub jego części wraz z umeblowaniem, pościelą, oświetleniem, ogrzewaniem i wszelkimi dodatkowymi świadczeniami, połączonymi z najmem lokalu lub jego części oraz z wyżywieniem.

§ 62. 1. W odniesieniu do podatników wymienionych w art. 1 dekretu tracą moc z dniem wejścia w życie rozporządzenia przepisy rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 8 marca 1949 r. w sprawie wykonania dekretu

z dnia 25 października 1948 r. o podatku obrotowym (Dz. U. R. P. Nr 17, poz. 108) z wyjątkiem przepisów §§ 104—108 i §§ 113—117.

2. Przepisy uchylone z mocy ust. 1 stosuje się jednak do podatku obrotowego przypadającego za lata podatkowe do 1950 r. włącznie.

3. W odniesieniu do obrotów towarowych, o których mowa w § 28 ust. 1, stawki podatku przewidziane w tym przepisie, jeżeli chodzi o towary, do których nie miały zastosowania przepisy art. 9 dekretu z dnia 25 października 1948 r. o podatku obrotowym (Dz. U. R. P. Nr 52, poz. 413), mają zastosowanie od dnia 1 miesiąca, następującego po dniu wejścia w życie rozporządzenia.

§ 63. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1951 r.

Minister Finansów: *K. Dąbrowski*

274

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 1 czerwca 1951 r.

w sprawie zmiany instrukcji dla komorników.

Na podstawie art. IX pkt 1 i 4 przepisów wprowadzających prawo o sądowym postępowaniu egzekucyjnym (Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr 93, poz. 804) zarządza się, co następuje:

§ 1. W instrukcji dla komorników z dnia 15 grudnia 1932 r. (Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr 114, poz. 946, z 1934 r. Nr 24, poz. 179 i z 1948 r. Nr 5, poz. 40) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) kwotę trzy tysiące złotych wymienioną w § 24 ust. 3 i w § 82, a podlegającą przeliczeniu na dzie-

więćdziesiąt zł, podwyższa się do kwoty dziewięćset złotych;

- 2) kwotę dziesięć zł wymienioną w § 79 ust. 2, a podlegającą przeliczeniu na 30 gr, podwyższa się do kwoty dziesięciu złotych.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Sprawiedliwości: w z. *T. Rek*

275

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA

z dnia 20 czerwca 1951 r.

w sprawie przymusowych szczepień ochronnych przeciw ospie naturalnej.

Na podstawie art. 11 ust. 1 lit. a) ustawy z dnia 21 lutego 1935 r. o zapobieganiu chorobom zakaźnym i o ich zwalczaniu (Dz. U. R. P. z 1935 r. Nr 27, poz. 198 i z 1949 r. Nr 25, poz. 174) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Przymusowym szczepieniom ochronnym przeciw ospie naturalnej, zwanym dalej „szczepieniami”, podlegają osoby zamieszkałe stale bądź czasowo na obszarze Państwa.

2. Szczepienia dzielą się na pierwotne i powtórne.

§ 2. 1. Szczepieniu pierwotnemu podlegają dzieci w wieku od 2 do 6 miesięcy życia oraz inne osoby, nie szczepione przeciw ospie naturalnej.

2. Szczepieniu powtórnemu podlegają dzieci w siódmym roku życia oraz inne osoby w wieku do 60 lat po upływie pięciu lat od dnia szczepienia pierwotnego.